

ลำดับที่ ๑ เรื่อง

คดีสถานบริการขอให้ศาลกำหนดมาตรการชั่วคราวห้ามเข้าอยู่อาศัยในอาคารใกล้เคียง*

สาระสำคัญ :

การออกใบอนุญาตก่อสร้างต้องเป็นการออกใบอนุญาตที่ไม่ละเมิดในหลักการคำนึงถึงผู้อื่น การคำนึงถึงผู้อื่นนั้นไม่ได้หมายความว่าต้องคำนึงถึงแต่สิ่งปลูกสร้างที่ก่อให้เกิดมลภาวะเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงสิ่งปลูกสร้างที่ต้องเผชิญกับมลภาวะนั้นด้วย

รายละเอียดของเรื่อง :

คดีพิพาทเกิดขึ้นเนื่องจากหน่วยงานทางปกครองได้ออกใบอนุญาตดัดแปลงอาคารสำนักงานให้เป็นบ้านสำหรับพักอาศัย โดยอาคารดัดแปลงดังกล่าวอยู่ติดกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีซึ่งเปิดเป็นสถานบริการ ในการออกใบอนุญาตให้ดัดแปลงอาคารดังกล่าวหน่วยงานทางปกครองมิได้คำนึงถึงกรณีที่มีสถานบริการตั้งอยู่ใกล้เคียงอยู่แล้ว และยังมีได้มีการกำหนดมาตรการเพื่อลดเสียงรบกวนด้วย หลังจากมีการดัดแปลงอาคารแล้ว ผู้ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในอาคารที่พักดังกล่าวจึงได้มีการร้องเรียนเรื่องมลภาวะทางเสียง และจากการตรวจสอบพบว่าค่าของเสียงรบกวนเกินค่ามาตรฐานไปมาก เจ้าของสถานบริการจึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการออกใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร และได้มีคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นกรุงเบอร์ลินให้มีคำสั่งกำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา ให้ระงับการใช้อาคารเป็นที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราว

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้ว่าอาคารจะก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว หรือการที่ผู้ฟ้องคดีเพ่งยื่นคำขอในปี ค.ศ. ๒๐๐๙ ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณา เนื่องจากไม่ได้มีการแจ้งให้ผู้มีคำขอทราบมาก่อน การที่จะฟ้องคดีเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตก่อสร้างสามารถจะกระทำได้อีกต่อเมื่อการออกใบอนุญาตก่อสร้างนั้นละเมิดซึ่งหลักการคำนึงถึงผู้อื่น การคำนึงถึงผู้อื่นนั้นไม่เพียงแต่จะต้องคำนึงถึงสิ่งปลูกสร้างที่ก่อให้เกิดมลภาวะเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงสิ่งปลูกสร้างที่ต้องเผชิญกับมลภาวะนั้นด้วย กรณีดังกล่าวการปลูกสร้างอาคารที่พักอาศัยโดยไม่คำนึงถึงการเผชิญต่อมลภาวะก็เป็นการละเมิดในหลักการคำนึงถึงผู้อื่น ศาลจึงมีคำสั่งกำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา ให้ระงับการใช้อาคารเป็นที่พักอาศัยไว้เป็นการชั่วคราว

* แปลและสรุปความจากคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นแห่งกรุงเบอร์ลิน เลขที่คดี VG Berlin, Beschl. v. 12.02.2010 - VG 13 L 219/09 โดย นายเชิดวุฒิ สินพิมลบุรณ พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ ศูนย์สนับสนุนวิชาการคดีปกครอง สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง